

Aşk Yeniden

– YaseminGÖKSEL · 10 Mayıs 2010

Güzel insan Yasemin GÖKSEL Hanım'ın aziz hatırasına...

Herşeyin bittiğini düşündüğüm,ölüme teslim olma arzusu ile kendimden vazgeçtiğim bir gündü sana rastlayışım.Hastane kantininden çıkarken tam da köşe başında karşılaşmıştık seninle.Elimde plastik bir kahve bardağı vardı ve çarpışmıştık.

Of ya,kahve hem üstümüze hem de yere dökülmüştü.Bembeyaz önlüğün mahvolmuştu.Üstelik sen kızacağın yerde tam tersi ben kızmıştım sana.Zaten canım sıkkın,kalbim kırık,hayatım darmadağındı.Hıncımı alacağım biri gibi görünmüştün gözüme.O an hayatımı değiştirebileceğin aklıma en son gelebilecek bir şeydi.

Oysa çok kısa zamanda dost olmuştuk.Sık sık görüşüp birlikte vakit geçirmekten haz alıyorduk.Çocuk gibi şımartılmak belki de hoşuma gidiyordu bunca hüzünden ve olumsuzluktan sonra.Kırılan her bir parçamı sabırla,şefkatle ve ustaca topluyordun.Ben ise her geçen gün solan umutlarımın yeniden sürgün verdiği tanık oluyordum.

Turkuaz rengi gözlerin var ya,içlerinde gizli bir hüzün bulutunun saklandığı.

_Sanki birazdan yağmur yağacak gözlerinde demiştin bir ikinci vakti denize karşı otururken.

_Yağmurdan sonra da gökkuşağı çıkacak,çünkü sen dünyamdaki tek anlamlı güneşsin" diye sıcacık gülümsemiştin.

İşte o gün anlamıştım bana aşık olduğumu.Korkmuştum küçük bir çocuk gibi.Yüreğim ürpermişti yeniden.Aşk tebessüm etmişti karanlığa bakan pencereden.

Yüreğimin şenlik yeri gözlerinde

Turkuaz bir sonsuzluktur aşk

Ellerin bir nisan akşamı

Dokunurken ellerime

Ilık,sevecen ve apak

Tıpkı bir çocuk gibi

Karanlık dünyamın ufkuna

Aydınlığınla geliyorsun

Şimdi seninle tanıştığımızın üzerinden tam iki ay geçti.Sen beni "kaybetmek istemediğini" söyledin dün gece telefonda. Ve hiç ummadığım bir anda "evlen benimle"dedin.Sesin yumuşak,titrete ve aşk doluydu.Pencereyi açtım.Şehrin ışıklarına baktım,yıldızlara sonra.Bahar serinliği doldu odama,taptaze ve

hayat dolu.

Yaşamak için nedenim olmuşsun bir kez daha.Ciğerlerime alabildikleri kadar nefes çekerken mutluluk sağanağında yıkanmıştı gözlerimin puslu sokakları.

Duvağım marmaranın
Güneşle buluşan rengi olsun
Gelinliğimde gökkuşağı desen
İstanbul koksun saçlarım tel tel
Elimde"bir demet yasemen"
Ve dalgalara adımızı yaz bu akşam
Galata'dan kuşlar uçur şehri me
Sonsuzluk ol ahir ömrüme

Uyuyamadım bak.Sana mail attım önce sonra da düş ülkenin sakin sokaklarında yürüdüm.Belki de eski bir kalp sancım dan arta kalanları uykudaki dostlarımın kapılarına bıraktım öksüz bebekler gibi.Ağladım sonra.Bir ışık görseydim düş ülke dostlarımın pencerelerinden birinde,bir kahve içmeye gider, seni anlatırdım belki...Belki de...Neyse.

Uçsuz bucaksızdır bu defa sevmek
Çiçeklenirse yeniden yüreğim
Dudaklarım susuz
Dudaklarım nalan
Ve dudaklarında aşkın nihan

Sana çok şey borçluyum.Bak,yeniden gülümsüyorum en azından.Saçlarımın rengini değiştirdim.Sekiz kilo verdim,senle çılgın gibi sahiller boyu yürümekten.Alış veriş yapıyorum arada ve dün vitrindeki o çok beğendiğin elbiseyi aldım.Ama siyah elbiseme dokunmaya korkuyorum halâ.Eski anılarım üzerine desen gibi yapışmış ve unutamadığım bir çift tarçın rengi göz.Bunları okurken kızacaksın şimdi biliyorum,ama ne olur beni affet...Affet olur mu?

Bana hayat verdiğin
Dünyama girdiğin
Beni sevdiğin için
Binlerce kez
Teşekkürler

Yasemin Göksel
//Düş sokağı aşkları//